

Normandieresa.

Yvonne och jag hade avsikt att åka på en semesterresa till Normandie. Det var Bengt och jag som tyckte Normandie verkade lockande. En oväntad och tragisk händelse gjorde att semesterplaneringen kom i ett annat läge.

Under flera dagar hade Yvonne legat till sängs med feber och huvudvärk. Jag började bli riktig orolig. Därför ringde jag till Yvannes systrar och försökte få stöd och råd av dem.

På kvällen hade alla tre systrarna samtal med Yvonne. Efter dessa samtal verkade Yvonne må bättre. Hon såg glad ut och jag satt sedan länge tillsammans med henne och pratade. Det kändes som hon var mycket piggare.

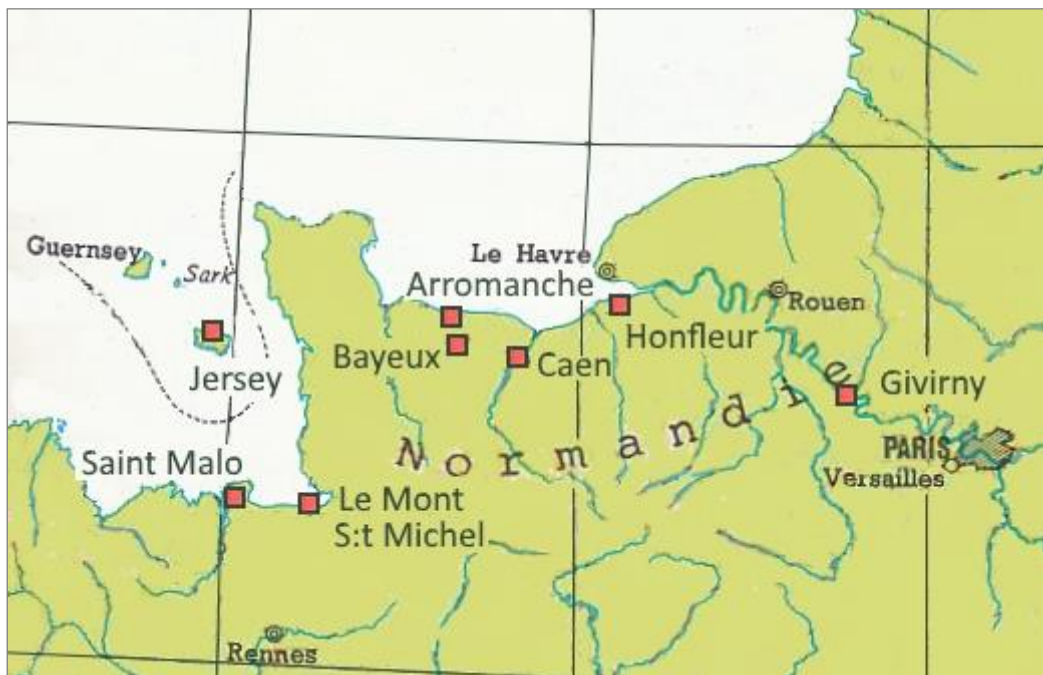
Men det blev värre. Morgonen därpå hittade jag Yvonne sittande död på toaletten.

Efter Yvannes död kände jag mig mycket nedstämd. Ingenting var lockande och allt kändes svårt. När Synnöve och Bengt påminde om vår beställda resa till Normandie, var jag avvisande. Jag hade inte lust att ge mig ut på någon resa.

Synnöve föreslog då att jag kunde ta med Gunilla på resan. Resan var ju redan betald och det vore väl dumt att inte ta vara på möjligheten att komma bort en tid.

Jag kände mig mycket tveksam, men när vi frågat Gunilla visade det sig att hon var mycket positiv. Dessutom verkade alla anhöriga tycka att det var en god ide. Dom trodde också att jag skulle må bra av att komma bort en tid.

Efter mycket tvekan gav jag efter och accepterade förslaget att trots allt ge mig ut på resan till Normandie. Och redan nu kan jag avslöja att det visade sig vara ett välgörande beslut. Jag är glad över att vi kom iväg.

Våra resmål

Reseplan:

<u>2018-09-17. Måndag</u>		kom	Gunilla till Väsby
<u>2018-09-18. Tisdag.</u>	07.15	start	Arlanda
	09.50	ankomst	Paris, Charles de Gaulle flygplatsen
	11.00	besök vid	Givirny. Monets tädgårdar
	15.30	buss till	Caen
<u>2018-09-19. Onsdag.</u>	09.30	buss till	Honfleur
	10.00	besök vid	Musée Eugène Boudin. Honfleur.
	14.15	besök vid	Busnel Calvados, Caen.
<u>2018-09-20. Torsdag.</u>	09.00	buss till	Arromanche
	09.30	besök vid	Arromanche Landstigningsmuséet Konstgjorda hamnen Mulberry Amerikanska begravningsplatsen
	1500	besök på	Muséet ”Tapisserie de Bayeux”.
<u>2018-09-21. Fredag.</u>	09.30	buss till	Mont-Saint-Michel.
	14.00	buss till	Saint Malo,
	19.30	middag på	Hotel France & Chateaubriand.
<u>2018-09-22. Lördag.</u>	06.45	färja till	Jersey,
		buss	Rundtur på Jersey
	18.35	färja till	Saint Malo
<u>2018-09-23. Söndag.</u>	09.00	promenad	Saint Malo
	11.00	buss från	Saint Malo
	21.20	flyg från	Paris
	23.50	ankomst	Arlanda

2018-09-17. Måndag.

Nu var det dags, i morgon skule vi resa till Normandie. Medan jag väntade på Gunilla gick jag igenom min lista över allt som skulle packas ner i min resväska och att pass och pengar fanns inför vår resa.

Gunilla kom på avtalat tid. Hon såg glad ut, men såg jäktad ut och svettig. ”Trodde du jag skulle vara sen?” frågade hon. ”Naturligvis inte,” svarade jag, ”men jag är glad över att du kom tidigt.”

Vi diskuterade resan och vad vi skulle behöva packa ner i våra resväskor. Gunilla tyckte inte det var så allvarligt om det blev något vi glömde. Nere i Frankrike kunde vi säkert kunna köpa det, som vi tyckte att vi saknade.

Vi kom i säng ganska tidigt. Men jag somnade inte direkt. Jag låg och tänkte på förberedelserna vi gjort, men kunde inte komma på något som vi glömt.

2018-09-18. Tisdag.

Gunilla och jag vaknade före väckarklockan. Vi var trötta och inte i form för någon riktig frukost. Det blev bara lite smörgåsar och kaffe. När vi packat det sista och stod i hallen ringde dörrklockan. Det var Bengt och Synnöve som kom i tid!

Vi packade in våra väskor i bilen och startade vår resa. Vid Arlandaparkeringen åkte vi fel igen. Men till slut tog vi oss till terminal 5. Vi skulle samlas vid Pressbyråen, men det fanns tre Pressbyråer. Vi gick från den ena till den andra. Till slut kom vi rätt och vid den tredje försöket hittade vi våra medresenärer.

Vår reseledare Helene Bärlin stod där i mitten och höll upp ett grönt paraply. ”Det här paraplyet är en av de viktigaste sakerna under hela vår resa”, sa hon. ”Titta efter det, när vi behöver återsamlas, jag kommer att hålla upp det högt”. Vi stod där och tyckte det var en konstig inledning på vår resa. Vi förstod ju inte att vi skulle komma att spana efter det gröna paraplyet många gånger under vår resa.

Sedan fick vi hennes mobiltelefonnummer, 070-4222908. Under hela resan var vi välkomna att ringa henne om vi behövde någon information eller hjälp.

Vi checkade in vårt bagage. Sedan var det bara att vänta på att få komma in i flygplanet. Efter lite väntan ropade högtalarna ut att det var dags att gå ut till flygplanet och leta rätt på våra platser. Vårt flygplan till Paris var SAS SK573. Klockan 07.15 startade vi från Arlanda.

Efter en sen kväll och en tidig morgon var vi trötta. Det var svårt att riktigt uppskatta den fina måltiden som serverades av de hurtiga flygvärdinnorna på planet. Under resten av färden satt vi där i våra bekväma stolar och småslumrade.

Klockan 09.50 landade vi på Paris ena flygplats, Charles de Gaulle. Vi möttes av gråväder och när vi gick nedför trappan från flygplanet märkte vi att det var ganska kallt.

Vi gick in i terminalbyggnaden. Jag märkte med lite förvåning hur intensivt franskt allt var, rösterna från alla högröstade människor, alla gester och sabba rörelser som visade att alla nödvändigt ville komma fram först, och ett myller av resenärer med färgglada kläder. Byggnaden hade en speciell atmosfär och en för mig oväntad doft, som inte var helt oangenäm.

Naturligtvis fick vi vänta lite på våra väskor. Men de kom efter en stund in på det rullande bandet. När vi hämtat ut vårt bagage gick vi för att söka upp den väntande bussen. Alla våra medresenärer gick oroligt omkring för att hitta fram till bussen. Synnöve och Gunilla var också aktiva vid sökandet efter den.

Synnöve spanar oroligt efter vår buss

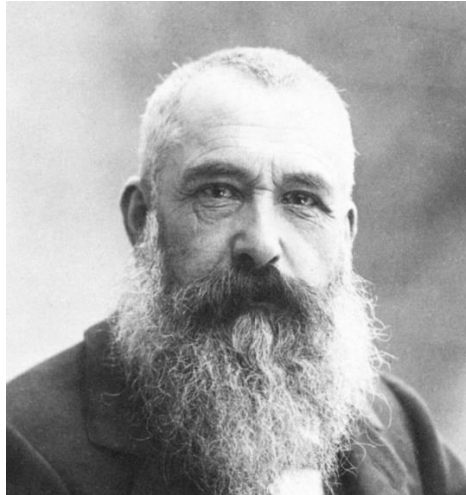

Gunilla hittade bussen

Vi hittade inte bara bussen. Vår guide stod där och hon bad oss ta plats i bussen så att vi kunde starta vår första rese-etapp.

Vi slog oss ner i de bekväma stolarna i bussen. Det var skönt att slappna av och bara njuta av färden. Jag hade nästan somnat, när bussens högtalaranläggning kom igång. det var vår guide, som ville ha vår uppmärksamhet.

Hon berättade att vår första färd i bussen skulle 10 mil lång och att målet var den lilla staden Givirny. Där fanns den kända impressionisten Claud Monets hem och trädgårdar.

Claud Monet

Monet var född 1840 i Paris och dog 1926 i Givirny. Monet bodde i Givirny i 43 år. Huset han lät bygga var från början blygsamt endast 5 meter brett, men byggdes successivt ut tills det nådde 40 meters längd. Även trädgården hade med tiden vuxit och nu var det en imponerande anläggning. Förutom den omfattande blomsterprakten fanns en stor park med omfattande vattenkanaler.

Vi skulle få en guidad tur genom hela området, som är uppdelat i två trädgårdar: en impressionistisk och en med ståtliga näckrosdammar. Sedan var vi fria och kunde på egen hand vandra runt bland odlingarna och även gå in i det ståtliga huset.

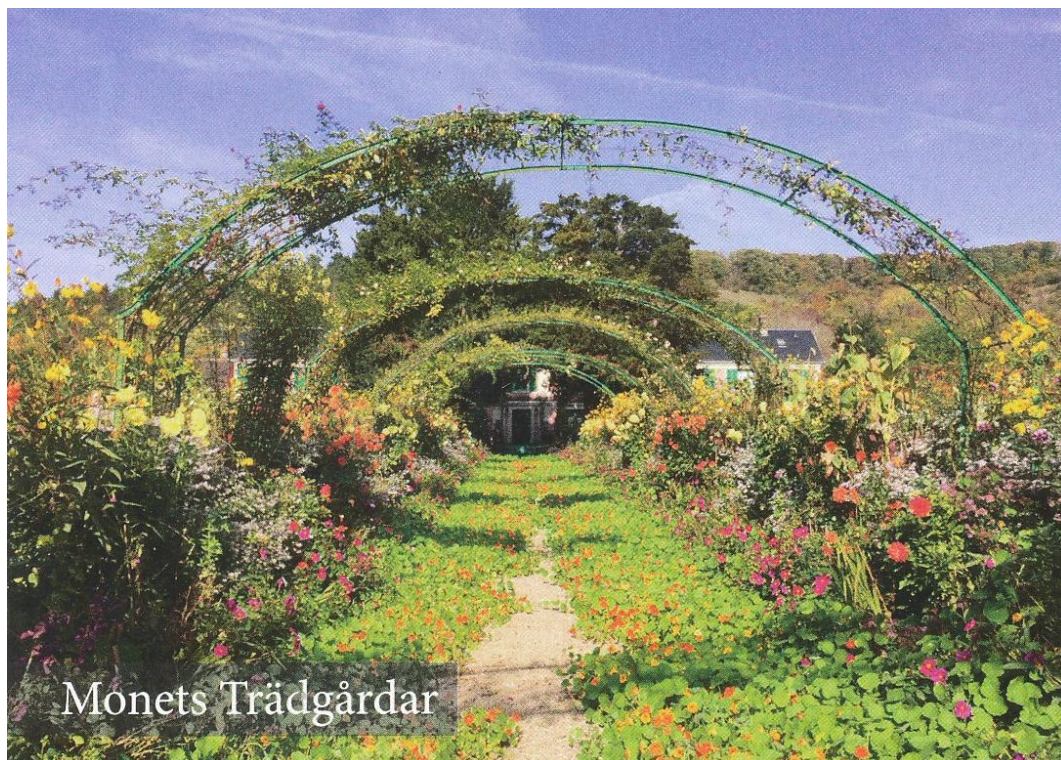
När vi kom fram till Givirny och bussen parkerats samlades vi vid ingången till Monets trädgårdar.

Vid ingången till Monets trädgårdar

Synnöve och Bengt var ivriga. De stod och väntade vid ingången, när Gunilla och jag äntligen kom fram till dem. Vår guide hade förstås redan ordnat entrebiljetter för oss. Så nu var det bara att gå in och börja vårt besök.

Lite överraskade märkte vi att ingången var sig lik. Den såg precis ut som bilden i resebolagets reklambroschyr.

Monets trädgårdar i resebroschyren

Monets trädgårdar, när vi besökte dem.

Nu är vi här pappa, det är bara att njuta.

Gunilla försökte pigga upp mej. Först tänkte jag be henne att låta mej vara ifred. Men lite motvilligt började jag känna mig på bättre humör. Jag tittade mej omkring och såg mängder av vackra blommor. Den här resan kunde nog bli ganska bra, tänkte jag.

”Du kan vara lugn Gunilla,” sa jag. ”Det känns som den här resan kommer att bli riktigt bra.”

Sen gick vi vidare bland alla blommor. Jag tyckte att allt kändes lite bättre, och mina förväntningar på fortsättningen av vår resa ökade.

Det är väl klart att vi ska se på allt i hela huset

Den eleganta soffan fick man inte sitta i.

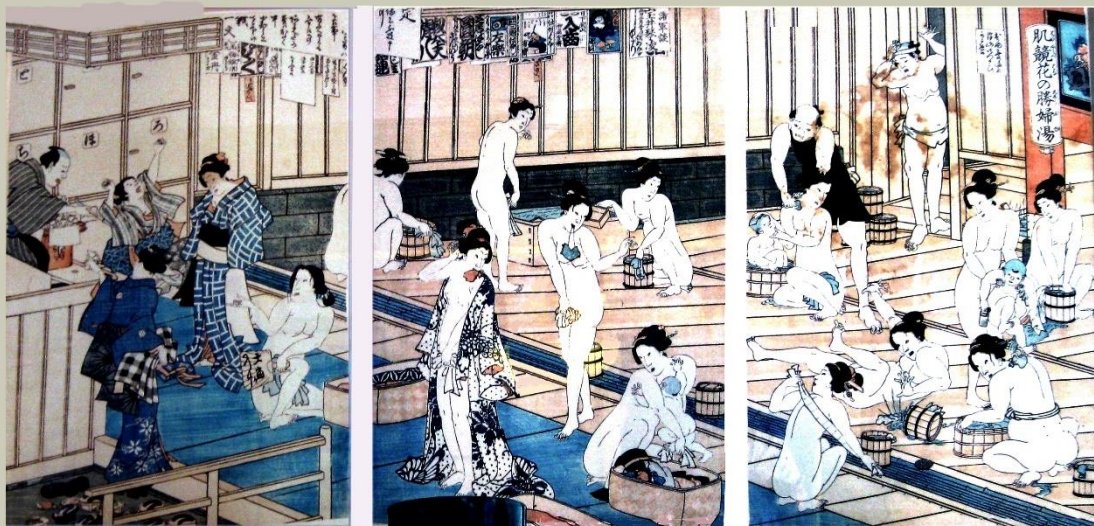
En soffu i centrum igen

Fyra tavlor

Gula rummet

Japansk bild

Köket imponerade

Ett kök har förstås kastruller

Vid kartan över Monets trädgårdar berättade guiden inför rundturen.

Sen var det dags för dagens höjdpunkt den stora vandringen genom alla delar av Monets trädgårdar. Anläggningen omfattade Monets stora pampiga hus, som bestod av en mängd av eleganta rum, där hans konstverk presenterades, hans stora färgsprakande trädgårdsanläggningar med mängder av alla slags bommar och dessutom en naturdel med kanaler och dammar, som vi kunde beundra från gångstigar och små broar.

Innan vi började vår rundvandring samlades vi runt kartan över Monets trädgårdar. Imponerade stod vi där medan vår guide berättade om hur Monets trädgårdar kommit till. Från början hade det varit en blygsam anläggning med ett ganska litet hus och en rad blomsterplanteringar. Det hade vuxit under åren och idag kan vi njuta av att få se hela anläggningen.

Guiden började med att visa naturdelen. Det blev en härlig promenad i skuggan av de ståtliga träden. Det blev lugnt och alla ljud och röster dämpades. Vi kunde höra fåglar, som kvittrade och stora insekter som surrade. Jag tyckte speciellt om de stora trollsländorna, som elegant gled strax ovanför dammarnas vattenytor. Då och då lande de på näckrosornas stora blad. De liknade vår svenska trollsländor, men var större och deras rörelser var elegantare.

Trollsländedamm

Näckrosor

Mörkret i bambusnåren

Utsikt från ett ambusnår

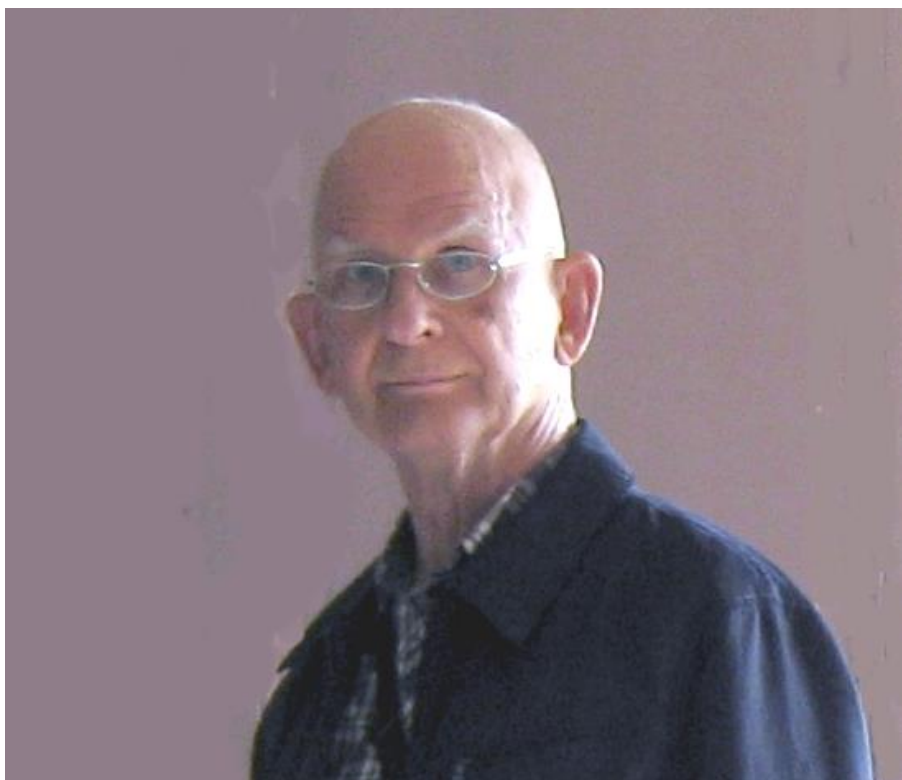

Guiden ville sälja boken över Monets trädgårdar

Vandringen frestade på

Vi var nog lite trötta efter rundvandringen. Men vilan på bänken fick bli kort. Snart måste vi gå till vår buss.

Överväldigad av alla intryck lämnade jag Monets trädgårdar.

Vi satt bekvämt i bussen

Klockan 15.30 återsamlades vi vid bussen. Det kändes skönt att få sjunka ner i den bekväma fotöljerna.

När Guiden kontrollerat att alla var tillbaka på sina platser i bussen, berättade hon om dagens kommande aktiviteter.

Resan resan skulle fortsätta 17 mil fram till staden Caen i Normandie, som låg i departementet Calvados. Vi blev informerade om att Caen är framför allt var känt för romanska byggnader, kyrkorna Saint-Etienne och Sainte-Trinite, som uppfördes av Vilhelm Erövraren omkring 1050. Hon berättade också om en mera sentida händelse. I slutet av andra världskriget stod ett stort slag i Caen mellan de allierade och tyska trupper. Staden blev svårt bombad, men flera gamla byggnader finns bevarade. Den omfattande återuppbyggnaden tog 14 år.

Karusell i Caen

Vi promenerade över torget i Caen, som låg vid vattnet. Mitt på torget fanns en gammal karusell. När jag gick igenom bilderna jag tagit upptäckte jag, att damen med hunden var med på flera av dem. Var det någon tanke bakom det?

Damen med hunden vid karusellen

Damen med hunden vid hamnen.

Dagens stora begivenhet var ett besök på den kända konstnären Eugène Boudins konstmuseum.

Eugène Boudin var född i Honfleur 1824 och dog i Deauville 1898. Han var landskapsmålare och ansågs som föregångare till impressionisterna.

Eugène Boudin

Muséet utställde också en mängd av verk från andra franska konstnärer.

Det kändes väldigt mörkt inne i utställningssalarna. Vi hade ju gått ute i det starka solskenet, så det tog några minuter för oss innan våra ögon hade anpassat sig.

Musée Eugène Boudin

Det var mörkt på museet

En suggestiv tavla

Vintermotiv

Vi fick rum på Best Western Hotell på 116 Boulevard du Marechal-Leclerc centralt i Caen. Det var kvävande varmt, och Gunilla undrade hur vattnet var i de vanliga ledningarna. Kande man dricka det? Vår guide berättade att vattnet är drickbart överallt i Frankrike.

Vårt hotell

Bengt och jag var på en promenad och inhandlade ost och vin. Vi var ju i Frankrike och då ska man väl njuta av det riktigt franska? När jag hittade en vinflaska som kom från Gabriel & Co insisterade jag på att vi skulle prova just den.

Gabriels vin

När vi kom tillbaka till hotellet, samlades vi i Bengt och Synnöves rum. Vi njöt av osten och vinet och kände, att nu var vi verkligen i Frankrike.

Eftersom det var kväll låg solen lägre och temperaturen började bli behagligare. Gunilla och jag njöt av att se på de vackra gamla byggnaderna, de ståtliga platanerna med deras camouflagefärgade stammar och alla lysande blomrabatter.

Även denna kväll hittade vi en mysig restaurang med trevlig personal och fantastisk mat. Det var Gunilla som tog min kamera och fotograferade oss. Se bara hur förvändansfulla vi var när vi beställt och väntade att få vår mat serverad.

Måltiden uppfyllde alla våra förväntningar.

När kvällen var slut tyckte vi att vår resa hade börjat på ett riktigt trevligt sätt. Själv var jag förundrad över hur bra allt kändes. Förväntningarna på de fortsatta dagarna hade ökat betydligt.

Synnöve och Gunilla väntade på god mat

Det gällde även Bengt och jag

2018-09-19. Onsdag.

Som vanligt blev det frukost klockan 08.00. Efter måltiden klockan 09.30 samlades vi framför hotellet. Det skulle bli en 8 mils bussresa till Honfleur vid Seines utlopp.

Staden anses vara impressionismens vagga.

Men under förmiddagen stannade vi i hamnkvarten. Där fanns det mängder av små restauranger och kaffeserveringar. Men Gunilla var mer intresserad av shopping. Vi promenerade tillsammans runt hamnen och hittade många små lockande butiker.

Gunilla tittade på eleganta klänningar. Själv hade jag inte tänkt köpa något, men på grund av den trevliga franska atmosfären och det rikhaltiga utbudet av varor, så blev jag festad. Till slut hade jag köpt både en fransk basker och en elegant vit skjorta.

Honfleur

Det blev tid för shopping

Även jag hade lockats till shopping

14.15 var det dags för en ny bussfärd Den gick till Caen.

Eftermiddagen skulle ägnas till att besöka Busnel. Företaget, som startade sin verksamhet 1820, var en känd producent av Calvados. Vi skulle få tillfälle att följa hela tillverkningsprocessen.

Först besökte vi destilleriet, där cidern destillerades. Produkten lagrades sedan på ekfat. Efter en tids lagring buteljerades den. Den färdiga drycken såldes sedan som Calvados.

Som avslutning på besöket vid Busnel fick vi möjlighet till provsmakning.

Här gjorde vi ett besök

Distilleri

Gunilla såg fram mot provsmakningen

Destilleriet hade många stora kär

Ännu fler kär

En liten gubbe ville också vara med.

Vi fick även se tunnor, mängder av tunnor.

Gunilla drack väl vatten?

Restaurangerna hade trevliga skyltar.

Och trevliga bord

En härlig måltid

Trevligt upplagd

Den charmerande kocken

Alla byggnader blev mera imponerande om kvällen

Vi fyra tog en promenad i mörkret till männens kloster. Sunnöve ledde marschen tillbaka. Vi passerade mörka gator och mängder av uteserveringar med fullt av festande studenter.

2018-09-20. Torsdag.

Vi fick vår frukost klockan 08.00 och redan klockan 09.00 samlades vi vid bussen.

Bussresan blev kort, det var bara 3 mil till Arromanche, som låg vid kusten.

Dagens stora händelse var ett besök vid Landstigningsmuseet. Det var stor byggnad, som alla slag av minnen efter landstigningen i Normandie 6 juni 1944. Det fanns också en stor souvenirshop. Vi såg flera minnesfilmer som skildrade landstigningen. Det var massivt med information som östes över oss, och vi kändes oss riktigt mätta då vi slutligen staplade ut i solskenet.

D-Day museet

Mulberry B

Vi gjorde en skön promenad längs stranden. Där kunde vi se Vid rester från den konstgjorda hamnen Muberry B, sammansatt av betongelement, som bogserats över Engelska Kanalen. Den hade möjliggjort tillförsel av fordon, personal och förnödenheter till de allierade.

Klockan 13.00 var det dags att bege sig till Longues-sur-Mer. Där fanns ett gammalt tyskt batteri och dessutom den vidsträckta Amerikanska kyrkogården.

Kyrkogården var mycket omfattande. Gunilla ville se allt och jag fick anstränga mig för att hänga med. Allt gjorde ett starkt intryck på mig. Vart jag vände mig såg jag långa rader av vita kors. Det srålande vädret gjorde upplevelsen nästan surrealistisk.

Gunilla och jag gick omkring rätt länge innan vi letade upp Synnöve och Bengt

Lars fick en basker av Gunilla.

Och sen fick Lars en kanon

Bunker

Kanske får Gunilla också en kanon?

Amerikanska kyrkogården

Amerikanska kyrkogården

*Inskription:
1941-1945
IN PROUD REMEMBRANCE
OF THE ACHIEVEMENTS OF HER SONS
AND IN HUMBLE TRIBUTE TO THEIR SACRIFICES
THIS MEMORIAL HAS BEEN ERECTED BY
THE UNITED STATES OF AMERIKA.*

Monumentet

"Access interdité" betyder väl att man inte får gå på stranden här?

Det blev mat även idag

Bussen väntade alltid på oss

Klockan 15.00 samlades vi åter i bussen och började vår färd till Bayeux. Målet var muséet ”Tapisserie de Bayeux”.

Framför muséet samlades vi när vår guide höjde sitt ilsket gröna paraply. Och vi fick lite nyttiga instruktioner om hur vi skulle vandra runt i muséet.

Vi besåg den 70 m långa och 50 cm breda Bayeuxtapeten, som innehåller 72 scener, som beskriver Vilhelm Erövrarens fälttåg mot den engelske kungen Harald Godwinsson och slaget vid Hastings 1066.

Den anses ha tillkommit i slutet av 1000-talet. Det var Vilhelm Erövrarens halvbror biskop Odo av Bayeux som betällde den stora tapeten. Den skapades för att hänga i mittskeppet i katedralen i Bayeux.

Vi gick runt i muséet och blev överraskade och alltmer imponerande av alla krigiska scener som skildrades.

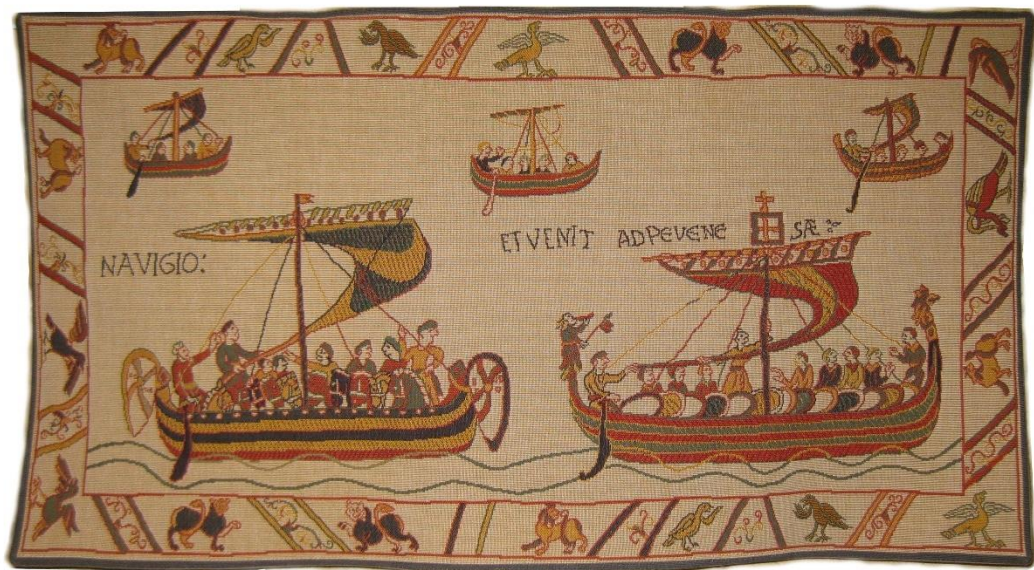
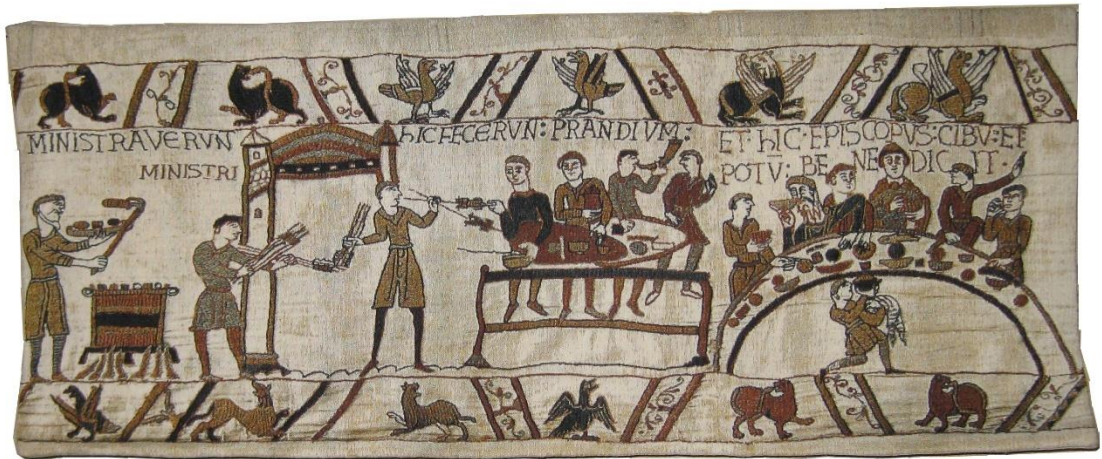

Vår guide gav instruktioner med grönt paraply.

Skylt framför ingången till muséet där Bayeux-tapeten var utställd

HIC HAROLD:
MARE NAVIGAVIT

HIC WILLELM : DVX

Klockan 17.00 var det dags att återsamlas och uppsöka våra platser i vår buss. När vi kommit till ro i våra fåtöljer startade vår färd till Caen och vårt hotell

Klockan 19.20 samlades hela resegruppen. Guiden förklarade att vi skulle ta en gemensam promenad till restaurang La Petite Marmite. Den låg bara 350 meter från hotellet och där väntade en tre-rätters middag.

På La Petite Marmite var bord beställda och vi fann det väntande på oss. Så snart vi satt oss ner vid vårt bord blev vi serverade ett glas vin. På menyn för kvällen kunde vi läsa: "Skaldjursbakelse, fisk, citronmarängpaj". Menyn var förstås på franska och det var guiden som översatte.

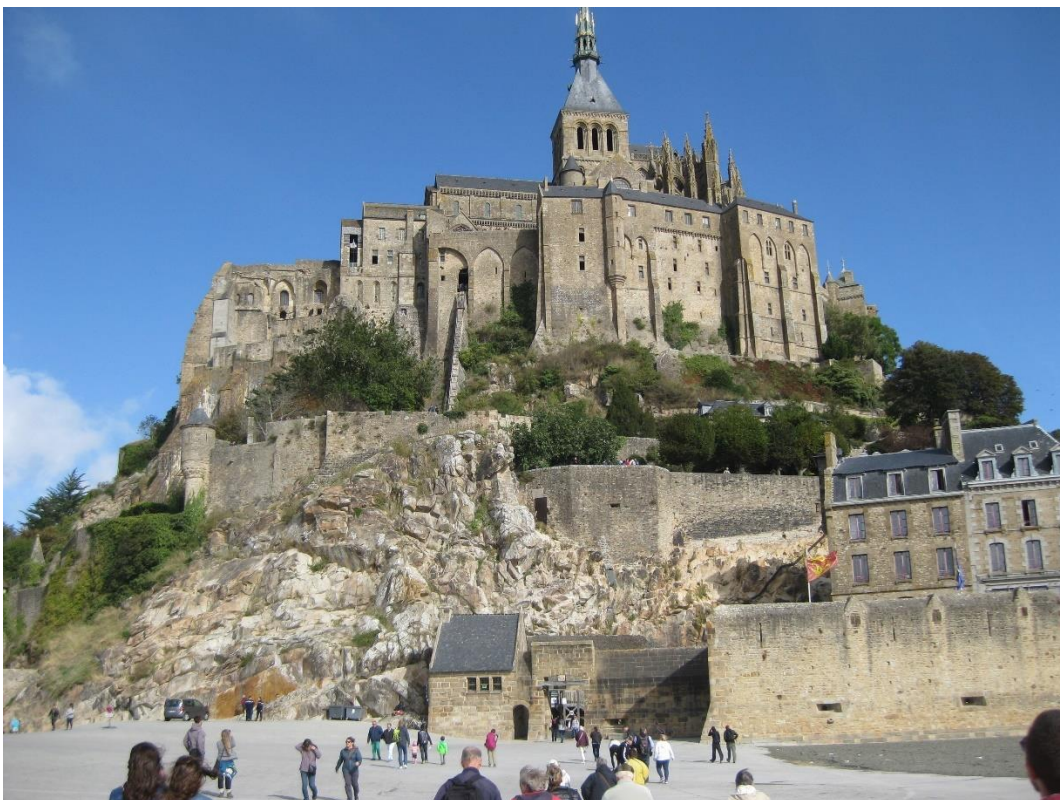
La petite Marmite

2018-09-21, Fredag.

Efter frukost klockan 09.30 tog vår buss oss 13 mil till Mont-Saint-Michel. Vi såg den spektakulära synen av halvön med ett stort benediktinkloster på toppen. Klostret uppfördes under åren 1000-1200. Numera är det ett museum. Halvön har endast ca 50 innevånare. Mont-Saint-Michel är på Unescos Världsarvslista.

Mont-Saint Michel i resebroschyren

Mont-Saint Michel med min kamera

Vi valde att promenera upp

Det blev jobbigt att gå uppåt

Det där borde vi väl köpa?

I en affär såldes vapensköldar

Synnöve var inställd på en riktig fest

Det blev brantare

Och brantare

Äntligen uppe. Utsikt! Imponerande utsikt!

Och tjugare utsikt

ZZ

Väntan på bussen framför Best Western Hotell

Klocka 14.00 samlades vi vid vår buss. Det blev en kort resa eftersom det var bara 6 mil till Saint Malo. Bussen parkerades nära den ståtliga ringmuren.

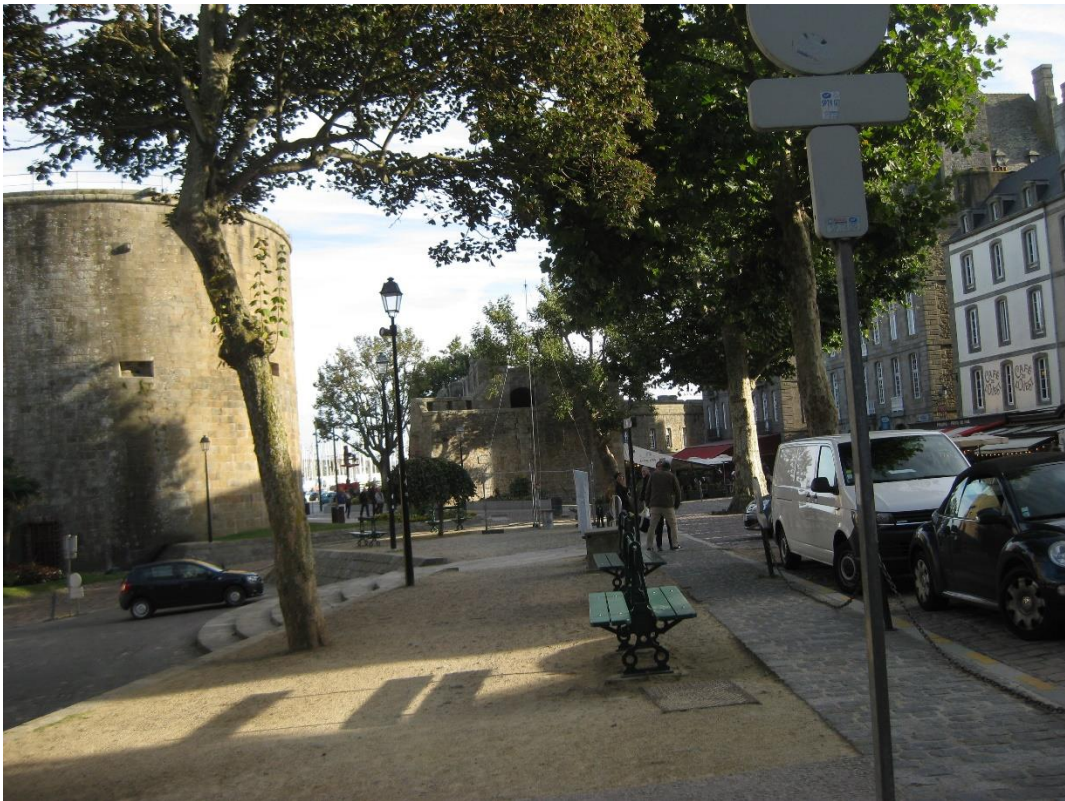
Saint Malo låg nära havet så vi fick en stark och lite kylig vind mot oss. Gunilla var nu igen den som mest energiskt sökte efter nya upplevelser.

Saint Malo det blir väl trevligt?

Gråa murar

Lite grönska

Vid stranden fanns det palissader av träpålar

Palessad igen

Det var blåsigt

Vi tittade över palissaden mot ön

Befästning

Palissad vid havet

Gammal befästning

Det blev naturligt att avsluta med ännu en pallissad

Framför Le Chateaubriand

Hotel France et Chateaubriand

Vid 19.30 samlades vi för middag på restaurangen vid Hotel France & Chateaubriand. Där fick vi ännu en god middag.

Det fanns en minnesskylt

Francois René de Chateaubriand

Francois René de Chateaubriand levde 1768-1848. Han var född i Saint Malo och dog 1848 i Paris. Han blev ambassadör i Preussen 1821 och utrikesminister 1822-1824.

2018-09-22, Lördag.

Karta över Jersey

Dagen inleddes mycket tidigt. Redan klockan 05.30 blev vi väckta. Trötta och halvsovande gick vi till frukostbordet. Det var väl inte så många av oss som fick i sig en rejäl frukost.

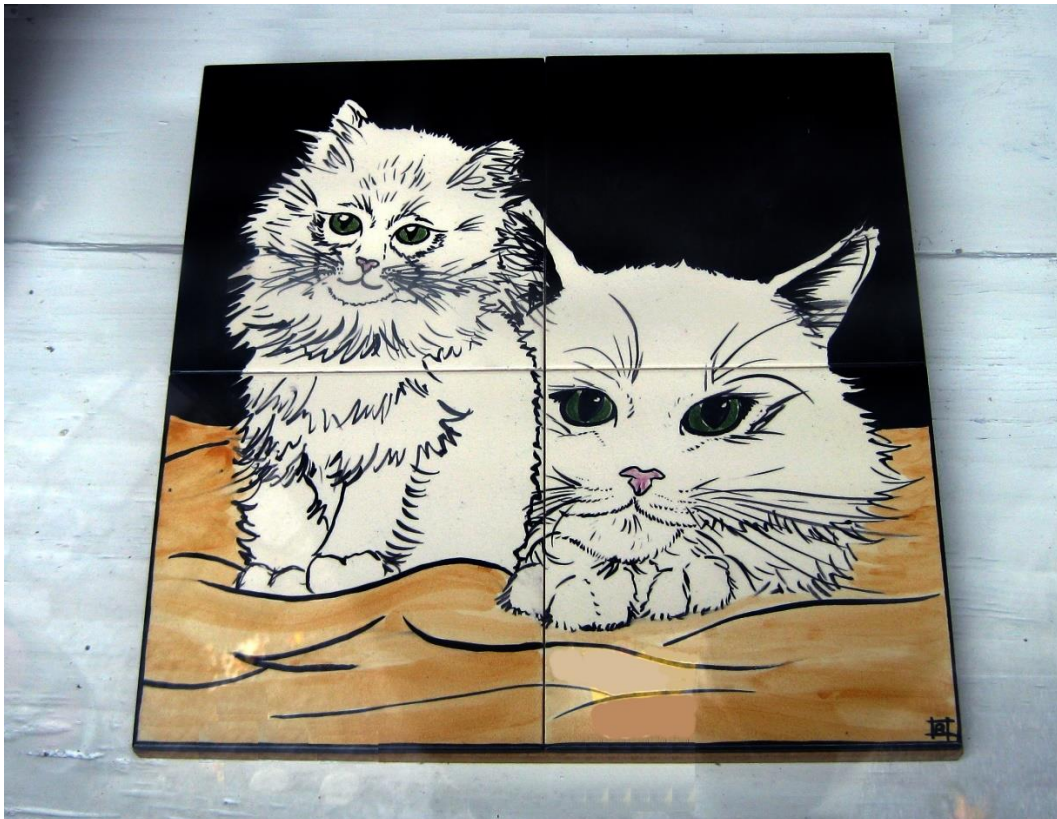
Vår buss tog oss till hamnen och där väntade färjan till Jersey. Vi hastade ombord eftersom den avgick redan 06.45.

Jersey, som är den största av Kanalöarna och tillhör brittiska kronan, men ön är nästan självständig. Jersey är inte med i EU och har egen valuta, Jerseypond, men har finansiell handel i brittiska pund. Ön är mycket rik och välmående och känd för goda finanser. Moms saknas. Ön är ofta ett semester mål för shoppingsugna. Officiellt språk engelska, men gatunamn på landsbygden är på franska. Naturen är vacker och oförstörd.

Vårt besök på Jersey började med en busstur runt ön med mycket pratsam guide. Sedan skulle det bli lunch och shopping i staden Saint-Helier.

Vi blev välkomna till Jersey

Two Jerseykatter välkomnade Gunilla

Synnöve hade bestämt sig för att dricka te.

Vi erbjuds ett utbud av téer och tillbehör

Vi åkte runt hela Jersey

Vädret blev allt sämre.

Busschaufför och guide under rundturen på Jersey

Gunilla står under tak och spanar in i regnet

Gråväder och stängt men såg mysigt ut

Shopping är alltid roligt

Utsiktsplats

En dyster liten ö

En sista måltid på Jersey

Öl från 1664

Nog blev det lite deppigt i regnet

På eftermiddagen parkerades bussen och vi fick tre timmar till förfogande på egen hand. Det småregnade när vi lämnade bussen. Vi gick skyndsamt ur bussen i det alltmer ökande regnet och småsprang in mot Saint Heliers köpcentrum. Det var mycket folk. Många stod inne och väntade på att regnet skulle mattas av så mycket att de kunde hasta vidare med sina inköp.

Blöta och frusna försökte vi göra det bästa möjliga av vår ”shoppingrunda”. Allt kändes blött och ruggigt. Vi var inne på en servering och fick lite mat i oss, men det var inte någon riktigt trevlig och njutbar upplevelse.

Till slut var vi trötta på att vandra runt i butikerna och blev sittande lite modlösa och hoppades att det snart skulle bli dags att gå tillbaka till vår buss. Vi klagade inte direkt, men vi kom med dystra kommentarer. ”Vad hade vi egentligen förväntat oss? Den förbaskade önen tillhör ju England. Och England är ju välkänt för sitt regnande.”

Klockan 17.00 blev det äntligen dags för avresa. Vi skyndade oss till bussen. Där fick vi stå i kö i regnet för att komma in i bussen. Alla våra medresenärer var ju trötta på regnandet och ville så snabbt som möjligt komma in i bussen.

När guiden kontrollräknat och alla hade kommit åkte vi med bussen till färjan. Sen blev det åter ett ganska långt väntande. Avfärden mot Saint Malo med vår färja gick först klockan 18.35.

Resan blev inte så lång, men den kändes lång och vi tyckte det var skönt när klockan var 20.55. Då gled vår färja in till kajen i Saint Malo. ”Äntligen är vi tillbaka i Frankrike! Här regnar det inte!” utropade vi tillsammans. ”Nu ska det bli fest!”

När vi kom till vårt hotell, skyndade vi oss upp till våra rum. Där hade ju bunkrat upp med ost, frukt och vin. Vi slog oss ner i våra bekäma fotöljor. Sen tog vi fram allt så festen kunde börja. Våra vinflaskor blev snabbt uppkorkade.

Oj vad skönt det var! Vi skålade och ganska snart steg humöret och stämningen blev allt högre. ”Slutet gott så är allting gott!” säjs det. Men varför behövde man lida en hel dag först?

2018-09-23, Söndag.

Redan 08.00 satt vi vid frukostbordet. Det var avresedag, men vi hann med en sista liten promenad i Saint Malo.

Vi checkade ut från hotellet. Guiden bad oss tänka efter så fick med oss alla våra tillhörigheter. När allt var klart räknades vi igen. Som tur var, var vi alla med i bussen. Klockan 11.00 startade resan från Saint Malo.

Det var 42 mil till Paris.

Vi stannade och åt lunch under resan.

Efter alla procedurer på flygplatsen steg vi ombord och klockan 21.20 åkte vi med Norwegian DY4314 mot Arlanda.

Från flygplansfönstret. Det var mörkt när vi landade på Arlanda.

Vi landade på Arlanda klockan 23.50. När vi hämtat våra väskor blev det dags att samlas och tacka reseledaren. Sen lämnade vi ankomsthallen omskakade och trötta.

Vi tog bussen ut till parkeringsplatsen och lyckades leta rätt på Bengts bil. Därefter skjutsade Bengt och Synnöve mej och Gunilla till Väsby.

Slutet gott allting gott.